

6. Indbyggernes Næringsveie haade tilføs og tillands, Industri og Handel;
7. alle offentlige Eiendomme, offentlige Stiftelser og Fonds, hvortil det aarlige Tilskud fra Danmark ogsaa skal henregnes;
8. Islands hele Skatte- og Toldvæsen, saavel direkte som indirekte;
9. alle de Indtægter og Udgifter, som særligen vedkomme Island —

har Island sin egen Lovgivning og Forvaltning. I disse Anliggender er den lovgivende Magt hos Kongen og Althinget i Forening, den udøvende Magt hos Kongen og den dømmende Magt hos Domstolene.

§ 6.

I Tilfælde af Meningsforskiel om, hvorvidt et Anliggende hører til de fælles eller til de for Island særlige Anliggender, skal den danske Minister, under hvem det omtvistede Anliggende hører, og Ministeren for Island referere Sagen for Kongen, som da afgjør en saadan Dissens ved allerhøieste Resolution.

§ 7.

Den evangelisk-lutheriske Kirke er den islandiske Folkkirke og understøttes og beskyttes som saadan af det Offentlige.

II.

§ 8.

Kongen har med de i denne Forfatningslov fastsatte Indskrænkninger den højeste Myndighed over alle Islands særlige Anliggender. Til Udøvelsen af denne Myndighed udnævner Kongen en Minister, der er bosat i Kjøbenhavn og en i Island, selv domicileret Lokalregering.

§ 9.

Kongen er ansvarsfri; hans Person er hellig og ukrænkelig. Ministeren og Lokalregeringen ere ansvarlige for Regeringens Førelse. Ministerens og Lokalregeringens Ansvarlighed bestemmes nærmere ved Lov.

§ 10.

Kongen udnævner en Minister for Island og Lokalregeringen og affædiger samme; han bestemmer Antallet af Lokalregeringens Medlemmer og fordeler Forretningerne imellem dem.

Ministeren forelægger for Kongen alle de fra Lokalregeringen indsendte Island særlig vedkommende og under Kongens Resolution lovmæssig henhørende Lovgivning og Regeringen vedkommende Anliggender; ligeledes forelægger han for Allerhøiestamme de i § 6 omhandlede Anliggender. Kongens Underskrift under Beslutningerne giver disse fuld Gyldighed, naar een af Lokalregeringens Medlemmer og Ministeren, eller ogsaa Ministeren underskriver tilligemed ham, og er den eller de, der underskrive med Kongen, ansvarlige for Beslutningen.

§ 11.

Kongen befatter alle Embeder i samme Omfang som hidtil. Forandringer heri kunne skee ved Lov. Ingen kan beskiftes til Embedsmand i Island, som ikke har Indfødsret og derhos ikke har godtgjort at have opfyldt de gjældende Lovbestemmelser om Kjendskab til Landets Sprog. Enhver Embedsmand aflægger Ed paa Forfatningsloven. Kongen kan affædige de af ham ansatte Embedsmænd. Disses Pension fastsættes i Overensstemmelse med Pensionsloven.

Kongen kan forflytte Embedsmænd; dog saaledes, at de ikke derved tabe de Embedsindtægter, og at der gives dem Valget imellem saadan Forflyttelse og Afsted med Pension efter de almindelige Regler.

Undtagelser fra denne Regel kunne for visse Klasser af Embedsmænd, foruden den i § 55 nævnte, bestemmes ved Lov.

§ 12.

Kongen sammentrækker et ordentligt Althing hvert 2det Aar. Uden Kongens Samtykke kan Althinget ikke forblive længere sammen end 6 Uger. Forandringer heri kunne skee ved Lov.